

Příloha k protokolu o SZZ č.

Autorka: **Bc. Fatima Toumiová**

Vysoká škola: Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích

Aprobace: Bohemistika

Katedra: Ústav bohemistiky FF JU

Vedoucí diplomové práce:
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

Datum odevzdání posudku: 16. 8. 2019

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Karel Hynek Mácha v české kultuře v letech 1989 – 2017

.....
(téma)

Diplomová práce Fatimy Toumiové se zabývá Karlem Hynkem Máchou jako specifickým fenoménem české kultury. Sleduje přitom, jak tento fenomén působil v moderní době, tj. po roce 1989 do současnosti, a zda má stále svoji životnost a platnost. Ze zjištění, která autorka přinesla, se zdá, že odpověď na tuto otázku může být kladná: práce poměrně přesvědčivě dokládá, že Mácha byl v uvedeném období kontinuálně reflektován v odborném bádání, v literatuře domácí i zahraniční, v divadle i filmu. Jeho jménem či tvorbou byla rovněž kontinuálně zaštiťována řada kulturních i společenských akcí. Právě ty Fatima Toumiová zmapovala velmi podrobně, a to od reprezentativních podniků typu konferencí a odhalování soch po regionální a někdy až poněkud úsměvné aktivity (práce příkladně eviduje literární vědomostní soutěž Máchova doskského Památníku pro žáky ZŠ, kteří byli na závěr odměněni dortem s podobiznou básníka, nebo turistické pochody typu *Pivovary spatřené* po stopách Máchou pravděpodobně navštívených pivovarů a hostinců). Autorka zároveň potvrdila výchozí hypotézu, že většina dokladů máchovské recepce se tak jako v předchozích období bude vztahovat k roku 2010, kdy Mácha slavil dvoustleté výročí svého narození. Kulminace zájmu o Máchu je přitom v tomto roce podobně výrazná, jako tomu bylo v letech 1910 nebo 1936, a rovněž i aktivity s básníkem spojené jsou stejně rozmanité (jistý posun přesto můžeme zaznamenat, ze soustředěných dokladů se zdá, že narůstá počet spontánních soukromých připomínek, které doplňují připomínky oficiální, institucionální).

Heuristická část práce byla poměrně náročná, autorka byla nucena projít víceméně všechny dostupné databáze různých institucí (např. Souborný knihovní katalog ČR Caslin, Virtuální studovna a archiv Divadelního ústavu AV ČR, databáze Literárního archivu Památníku národního písemnictví), konzultovat s oblastními muzei a galeriemi (tak Vlastivědné muzeum a galerie v České Lípě, Památník Karla Hynka Máchy v Doksech), procházet mnoho internetových stránek. Množství získaných dokladů máchovské recepce se Fatimě Toumiové nakonec podařilo poměrně přehledně a strukturovaně představit. Bohužel k jejich v anotaci slibovanému začlenění do společenských, kulturních či uměleckých kontextů, respektive k jejich komparaci s předchozí tradicí máchovské recepce došlo jen okrajově. Analytický rozměr lze přiznat nakonec pouze kapitole věnované máchovské divadelní tvorbě, kde autorka pracovala i s dobovými recenzemi jednotlivých představení. Z nich lze vyvodit, že v uvedeném období byla snaha dramatiků reflektovat Máchovo dílo přijímána pozitivně, přičemž jako hodnotné byly posuzovány zejména ty inscenace, které vykazovaly snahu vyrovnat se invenčním způsobem s kanonickým, čítankovým autorem.

Bylo by zde jistě možné uvádět, které položky máchovské recepce Fatima Toumiová opomenula. Z mého pohledu je to především výtvarná recepce K. H. Máchy. Osobnosti reflektující Máchu ve své tvorbě jsou přitom podstatné: František Skála, František Doležal, Jaroslav Anděl (první výstava fotografického cyklu *Poznamenání cest Karla Hynka Máchy 1976—1980*, PNP 2005). Uvedený nedostatek současně není alespoň částečně nahrazen ani v obrazové příloze práce, jejíž podoba je poměrně nekoncepční a spíše nahodilá (podle vyjádření autorky k publikaci například fotografií inscenací nedal souhlas Divadelní ústav AV ČR a podobná omezení panovala i u jiných institucí). Velmi fragmentární zůstala ovšem i kapitola Karel Hynek Mácha a česká kultura v letech 1989-2017, kde Fatima Toumiová měla alespoň ve stručnosti přiblížit genezi máchovského kultu, uvést jeho nejvýraznější milníky a nakonec i osvětlit Máchovu (ne vždy zcela jistou a centrální) pozici v kánonu české literatury. Takový exkurz by se pak jistě mohl stát dobrým východiskem pro komparaci minulých a současných dokladů máchovské recepce.

Z jazykového a stylového hlediska působí práce poněkud monotónně, mnohdy i toporně, objevují se chyby ve shodě i interpunkci.

Přes výše uvedené výhrady a vzhledem k provedené náročné heuristice hodnotím práci jako akceptovatelnou a navrhuji ji hodnotit jako dobrou.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

.....
podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích, dne 16. 8. 2019

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte